

Skulle du vilja rida för en tränare som börjar lektionen med att be dig rida runt för att se hur du och din häst arbetar och därefter börjar undervisningen med att säga; ”Nej det där är fel, sluta upp med det! Nej det där är också fel!” och sedan fortsätter tränaren i samma stil? Jag tror inte att det skulle ta lång tid förrän du stannar hästen och frågar tränaren om det inte vore bättre om han/hon förklarar vad du ska göra, istället för vad du inte ska göra. Detsamma kan hästarna med all rätt kräva av oss som ryttare.

När vi arbetar med hästens utbildning, är det viktigt att vi klart och tydligt talar om för den vad den ska göra och att vi hjälper den och visar den vägen. Att bara ta tyglarna och rida framåt utan att tydligt tala om för hästen vad den ska göra, är detsamma som att lägga en fälla för den. Om vi inte tydligt talar om för hästen vad den ska göra är den tvungen att gissa. Troligen gissar den fel och för det blir den bestraffad. Fortsättningen på denna metod blir att hästen sysselsätter ryttaren istället för tvärt om. Denna form av ridning kallar vi korrigeringsridning och den är mycket negativ. Resultatet blir också en mycket frustrerad häst. Det är viktigt att vi har ett mål för träningen innan vi sätter oss upp på hästen, samt en plan för hur vi ska nå målet.

Det ska gå bra från första steget

Det är viktigt att all träning av hästen är planlagd, att vi har ett klart och definierat mål och en väg som för oss till målet. Det kräver att vi har satt oss in i teorin ordent-

ligt och att vi har en klar förståelse för hur hästen ska använda sin kropp, när den bär ryttare på ryggen. Vi ska veta hur hjälperna ska användas och hur hästen ska svara på dessa hjälper. Vi ska ha satt oss in i hur övningar och rörelser påverkar hästen eftersom var enda rörelse har ett syfte och kan användas som ett redskap eller en metod att nå våra mål.

Låter det tråkigt? Det behöver det absolut inte vara. Låter det oöverskådligt? Kanske, men det är det inte, för du kommer att se, att det ofta är samma tankar och teorier som kommer tillbaka genom den fortsatta utbildningen av hästen. Det är en röd tråd genom hela förloppet. Vi ska komma till en punkt där vi kan förenkla, först då får vi den överblick som är så viktig.

Vi är skyldiga hästen att sätta oss in i hur den ska utbildas

Hästen är ett fantastiskt djur med så otroligt många egenskaper, som vi kan utveckla och ha glädje av, men som dessvärre också kan ödeläggas. Vi är skyldiga hästen att lägga lite tid på att riktigt sätta oss in i hur den ska utbildas. På detta sätt får vi mycket större glädje av ridningen, för inte att tala om ökad hållbarhet hos hästen.

Då man en gång för länge sedan beslutade om hur en häst ska ridas, startade man med att studera hästen och frågade sig själv; Vad är bäst för hästen, vad säger naturlagarna, och hur kan vi arbeta med naturlagarna och inte

emot dem, alltså med och inte emot hästen? Med andra ord, hur kan vi utbilda hästen så att den, även med en ryttare på ryggen, kan utföra allt det som den har förutsättningar för. Hela utbildningen av hästen är alltså för hästens bästa och inte för att göra det så bekvämt som möjligt för ryttaren. Lyckligtvis är det så, att när hästen arbetar korrekt känns det också mycket bättre för ryttaren. Det är detta, som gör dressyren till en så sympatisk sport, och som gör att vi kan utbilda hästarna med gott samvete. En välutbildad häst mår mycket bättre och har en mycket bättre relation till människan. Den är starkare, smidigare, mera balanserad, har bättre självförtroende osv. än en otränad häst.

Grunderna – det viktiga fundamentet

Jag skulle önska att vi kunde finna ett annat ord för *grunderna*. Många tror att det är något för nybörjaren men saken är att om hästen verkligen förstår grunderna och har förutsättningar är den nära Grand Prix nivå. *Har man inte lust att arbeta med grunderna, ska man inte satsa på denna sport.* Först när vi förstår grunderna är det möjligt för oss att utbilda hästen på ett lämpligt sätt och först då är det möjligt att uppnå ett gott resultat.

Individualisering

Det är otroligt viktigt att vi själva utvecklar en filosofi som passar precis till oss, så att vi kan känna oss hemma i det sätt som vi rider på. Det finns inte två ryttare som rider på precis samma sätt och har precis samma uppfattningar om allting. Om vi studerar de allra bästa ryttarna i världen, kan vi konstatera, att de alla är duktiga men att de rider och tränar sina hästar helt olika. Det finns regler som gäller för oss alla t.ex. naturlagarna, men det finns också plats för att utveckla vår egen filosofi och vår egen

ridstil. Tränarens uppgift går alltså inte enbart ut på att studera hästen och dess förutsättningar, utan för att uppnå ett gott resultat måste även ryttarens uppfattningar och förutsättningar respekteras.

Genom att vara organiserad i ditt arbete uppnår du en helhet som gör att du märker när något inte stämmer. Då vet du också hur det ska rättas till så att du snabbare når målet. Du bevarar överblicken och överbelastar inte hästen. Hästen kan följa med och det blir roligare.

Fackuttrycken

När vi talar om dressyr använder vi en massa uttryck; halvhalter – samling – bäring – korrekt form – på tygeln – hästen ska gå till yttertygeln, osv. Det är ofta så att vi förstår själva ordet när vi hör det och också tror att vi förstår vad som ligger bakom uttrycket (ordet). Först många år senare, ofta genom en tillfällighet, hamnar vi i en situation när vi får en känsla som får oss att säga; ”Aha! Nu förstår jag. Jag som trodde att jag visste.” Eller har detta bara hänt mig?

Min förhoppning är, att denna bok kan hjälpa dig till en bättre förståelse för de många uttryck vi använder och att du därmed också får större glädje av ridningen. Vi måste först studera ridningen och all dess teori mycket noga och därefter skapa oss en uppfattning, en filosofi, som passar oss och som kan föra oss till målet. Det är ingen tvekan om att vi lär oss nya saker hela tiden och att våra bilder av olika situationer förändras sig med åren. Men en sak är mycket viktig och det är att vi kommer till en punkt där vi kan börja förenkla både sättet vi tänker på och sättet vi rider på.

Först då börjar vi få överblick.